

Sygn. akt V KK 443/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)
SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)
SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Kowal

w sprawie K. K.
skazanego z art. 119 § 1 k.w.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk
w dniu 21 lutego 2013 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść obwinionego
od wyroku Sądu Rejonowego w M.
z dnia 25 września 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 25 września 2012 r. uznał K. K. za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2012 r. w M. dokonał kradzieży czterech nakrętek na wentyle kół samochodu Audi - o łącznej wartości 250 zł, na szkodę P. K., tj. popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie powołanego

przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Ponadto, na podstawie art. 119 § 4 k.p.s.w., Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia w kwocie 250 zł na rzecz pokrzywdzonego.

Powyższe rozstrzygnięcie nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się bez postępowania odwoławczego.

Obecnie, kasację na korzyść K.K. od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu za popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. kary 3 miesięcy ograniczenia wolności, z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, podczas gdy powołany na wstępie przepis stanowi, że w sprawach o wykroczenia kara ograniczenia wolności trwa miesiąc.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona na korzyść K. K. okazała się oczywiście zasadna, co przemawiało za rozpoznaniem jej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. i za uwzględnieniem sformułowanego w niej zarzutu oraz wniosku. Autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia trafnie zauważył, że Kodeks wykroczeń – w części ogólnej – zawiera autonomiczny katalog kar i środków karnych oraz określa zasady i ustawowe granice ich wymierzania. Przy czym te ostatnie, są ukształtowane po części odmiennie niż to ma miejsce w Kodeksie karnym w wypadku podobnych kar i środków. Różnica tego rodzaju występuje m.in. w odniesieniu do ustawowego wymiaru kary ograniczenia wolności, której czas trwania w Kodeksie wykroczeń – stosownie do dyspozycji art. 20 § 1 – jest ściśle określony i wynosi 1 miesiąc. W tej sytuacji, orzeczenie wobec obwinionego K. K. kary 3 miesięcy ograniczenia wolności nastąpiło z rażącą obrazą powołanego przepisu, przekraczając trzykrotnie jej wymiar dopuszczalny ustawowo.

Powyższe, determinuje również ocenę, co do istotnego wpływu tego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku i przesądza o konieczności jego uchylenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w M. powinien przestrzegać ustawowych granic wymiaru kary wynikających z obowiązujących przepisów, w tym również zamieszczonych w części ogólnej Kodeksu wykroczeń.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.